

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 39/2023-18

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) a sudcov Jany Laššákovej a Petra Molnára v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (v ústavnej sťažnosti nesprávne uvedený dátum narodenia [REDAKOVANÉ]), [REDAKOVANÉ], zastúpeného spoločnosťou URBAN GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s. r. o., advokátska kancelária, Havlíčkova 16, Bratislava, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Ondrej Urban, MBA, proti postupu Okresného súdu Malacky v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Csp 9/2017 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 6. decembra 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) postupom Okresného súdu Malacky (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Csp 9/2017 (ďalej len „napadnuté konanie“). Súčasne navrhuje, aby ústavný súd okresnému súdu prikázal v napadnutom konaní konať bez zbytočných prietáhov, priznal mu finančné zadostučinenie 3 600 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa žalobou z 8. februára 2017 domáhal proti žalovanej určenia, že spotrebiteľská zmluva je bezúročná a bez poplatkov, tiež zníženia niektorých splátok a zaplatenia 80 eur s príslušenstvom. Okresný súd o žalobe rozhodol rozsudkom zo 7. februára 2018 (ďalej len „rozsudok okresného súdu“). Proti rozsudku okresného súdu bolo podané odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 16 Co 126/2018 z 28. apríla 2020 tak, že zmenil napadnutú časť rozsudku okresného súdu a žalobu zamietol. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 3. augusta 2020. Uznesením z 8. júna 2022 okresný súd

rozhodol o pokračovaní v konaní s právnym nástupcom žalovanej a uznesením č. k. 4 Csp 9/2017-312 z 19. októbra 2022 rozhodol, že sťažovateľ je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania 116 eur do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Proti predmetnému uzneseniu podal sťažovateľ 27. októbra 2022 sťažnosť, o ktorej nebolo do dňa podania ústavnej sťažnosti rozhodnuté.

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. Proti postupu okresného súdu v napadnutom konaní podal sťažovateľ túto ústavnú sťažnosť, v ktorej namieta neprimeranú dĺžku napadnutého konania, pretože ani po 5 rokoch a 9 mesiacoch od podania žaloby nebolo konanie ako celok ukončené. Aj napriek tomu, že v merite veci je právoplatne rozhodnuté, nebolo právoplatne rozhodnuté o výške trov konania, a teda právna neistota sťažovateľa pretrváva. Pre sťažovateľa má vec osobitný význam, a preto je dôležité, aby bolo konanie riadne ukončené. Sťažovateľ vyčíta okresnému súdu, že o výške náhrady trov konania neprávoplatne rozhodol až uznesením z 19. októbra 2022, teda po viac ako 2 rokoch a 2 mesiacoch od právoplatného rozhodnutia v merite veci. Proti rozhodnutiu o výške náhrady trov konania podal sťažovateľ v zákonom prípustnej lehote sťažnosť, pričom ku dňu podania ústavnej sťažnosti okresný súd o podanej sťažnosti nerozhodol.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 47 charty postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

5. Ústavný súd v prípade ústavných sťažností namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy takéto ústavné sťažnosti odmieta ako zjavne neopodstatnené, ak celková dĺžka konania pred súdom nesignalizuje reálnu možnosť zbytočných prietáhov, resp. ak argumenty v ústavnej sťažnosti v čase jej podania nepreukázali takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola ústavná sťažnosť prijatá na ďalšie konanie. K iným dôvodom zakladajúcim záver o zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci (súdu), ktorá je vždy posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (m. m. I. ÚS 156/2019, IV. ÚS 253/2022).

6. Ústavný súd z vlastnej rozhodovacej činnosti zistil, že ústavný súd uznesením č. k. II. ÚS 508/2022-26 z 9. novembra 2022 rozhodol o ústavnej sťažnosti sťažovateľa namietajúcej prietahy v napadnutom konaní tak, že ju ako zjavne neopodstatnenú odmietol. Na základe uvedeného ústavný súd konštatuje, že aktuálna ústavná sťažnosť je podaná s neprimerane krátkym časovým odstupom ani nie jedného mesiaca od skoršieho rozhodnutia ústavného súdu o identickej ústavnej sťažnosti totožného sťažovateľa, čo umožňuje ústavnému súdu prijať záver, že postup všeobecného súdu nemožno vyhodnotiť ako neospravedlňiteľné prietahy v konaní.

7. Navyše ústavný súd v súčinnosti s okresným súdom zistil, že o sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu o výške náhrady trov konania z 19. októbra 2022 bolo okresným súdom rozhodnuté 7. decembra 2022 tak, že sťažnosť sťažovateľa bola zamietnutá. V uvedený deň bolo predmetné rozhodnutie právnomu zástupcovi sťažovateľa aj doručované. Prijatím predmetného rozhodnutia (len jeden deň po podaní ústavnej sťažnosti, pozn.) tak bola odstránená právna neistota sťažovateľa aj v časti náhrady trov konania.

8. Vzhľadom na uvedené ústavný súd dospel k záveru, že medzi namietaným postupom okresného súdu v napadnutom konaní a obsahom sťažovateľom označených práv neexistuje taká príčinná súvislosť, ktorá by po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie mohla reálne viesť k vysloveniu porušenia práv sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 47 charty.

9. V prípade, ak ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, návrh odmietne ako zjavne neopodstatnený (I. ÚS 38/04, II. ÚS 199/02, III. ÚS 24/04, III. ÚS 372/06, IV. ÚS 290/04). Ústavný súd preto odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú.

10. Pretože ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. januára 2023

Luboš Szigeti
predseda senátu